



# NYÁRI MONDOÇON

ÍRTA: HIROTAKA



*A nyári con valahogy mindig különlegesebb helyet foglal el a gondolataim tengerében, azon egyszerű oknál fogva, hogy nyáron van. Valószínűleg ez még iskolás korszakomból ered, mivel szünet is társult hozzá, most pedig szerény számú szabadságaimból kell beáldozni erre a célra (bár a home office se rossz). A fülledt meleg termek/csarnokok tovább növelik az élményt. Ezzel bizonyára ti is így vagytok, bár azért már nem olyan vészes a dolog.*

Végre úgy indultunk neki a mostani MondoConnak, hogy nem sok esőben lesz részünk, és végül is nem is volt annyira sok, de az viszont kitett magáért. Ám szerencsére kaptunk sok napsütést, ami remek alkalmat adott a kinti bandázáshoz, röplabdához, piknikhez és eső után a pocsolyában pancsikoláshoz (erről később).

A conos napkezdés már annyira conos, hogy általános törvényszerűsége van: viszonylag tömött metróból a conra vándorló és conra éhes nép látványa, a könyvjelzőáruló elkerülése és a hosszú sor a bejáratnál.

Örömmel tapasztaltam, hogy a bejutás zökkenőmentesebb lett, ergo két sátor állt rendelkezésre a biztonsági ellenőrzésnél. Ehhez viszont kapcsolódik egy olyan élmény, ami igazából magától értetődik, de amíg nem tapasztaltam meg, bele nem gondoltam volna. Állunk a sorban, mint két ember, és kicsivel előttünk ketten voltak soron katonának öltözve, azonnal bevethető harci készületségben, menetfelszereléssel. Na mármost,

a biztonsági őröknek kötelességük a fegyverkellékeket átnézni, ez rendben is van. Szerintem páran már érzitek, mire gondolok. Egy szó, mint száz, a német fegyverletétel ehhez képest bazári bemutató volt. Jó, túlzok, de a szituáció eléggé szórakoztató volt.

Az erő segítségével magunkhoz szólítottuk a programfüzetet, ami az évekkal ezelőtti kezelhető méretét vette fel, és amiben a fontos információk mellett QR kódokkal találkozhattunk, amiket beolvastva a con honlapjára irányították telefonunkat, ott tudtunk a programok közül válogatni. Ezzel kapcsolatban rájöttem ennek legnagyobb hátrányára: öt év múlva nem tudom visszaneézni a programokat. RIP. Bár szerintem ez csak nekem érdekes, lehet ezentúl lementem majd...

A con területi felosztása a megszokott volt, kivétel, hogy nyaranta a nagyszínpad a kinti helyére, a passzázsra kerül. Továbbá a fogadó előtt



kempelő k-pop táncosokat hivatalosan is arrébb tették, így mindenki gond nélkül sétálhatott be a fogadó bejáratain.

Mindenkinek más a preferenciája, hogy a connak melyik szegmensét hódítja meg először. Nálunk ez a B csarnok, ahol a gamer és vásár részleg van. Vagyis ez inkább Catrin listáján van az élen. Itt igazából minden conon nagyjából ugyanaz a felhozatal. A csarnok egyik fele a vásár, fő-



leg animés és artistos cuccokkal tömve. A másik fele pedig játék. Lehet játszani, különféle szuper játékokkal (Just Dance), esport versenyeket nézni (LoL, HeartStone, Rainbow Six) és persze gamer cuccokat venni. Ezen boltok amúgy az utóbbi időben gombamód nőttek ki a földből. Mit tehetünk, ha megnőtt a kereslet?

A nagyszínpad és környéke kellően betömörült az AMV versenyre, ami számomra az elmenős szintet hozta, egyedül a Mob Psycho és a Ghostbusters találkozása volt, amire azt mondtam, hogy kimondottan maradandó élményt nyújtott.

Ezután jött az animés kerekasztal, ahol végre ismét igazi animés témát kaptunk, így mindenképp érdemes volt vetni rá egy pillantást.

A téma „a történelem megjelenése az animékben” volt, ám ennek kifejtése előtt - nagyon helyesen -, megemlékeztünk a KyoAnit ért tragédiáról.





A közönség állva, egy perces néma csenddel adózott az áldozatok előtt, a beszélgetésben pedig a KyoAni munkájáról és ismert, elhunyt alkotókról esett szó. Ehhez egyébként délelőtt eső is társult.

Végül belevethettük magunkat a történelembe, viszont rögtön egy korrigálással kezdeném a beszámolót. Meg lett említve a Kingdom, aminek nagyon örültem, bár az említett információk okán, bár ne tették volna. Ha jól emlékszem, Hanama hozta szóba. Nos, a Kingdomnak az ég adta világon semmi köze a három királyság korszakához. Mivel az a Han dinasztia bukása után volt, míg a Kingdom kína egyesítésekor, a hadakozó fejedelemségek korszakában játszódik. A kettő között legalább 400 év van. Pedig helyesen meg lett említve Huang-ti neve, ennek fényében nem értem, miért nem javította ki senki ezt a dolgot. Huang-ti a hét fejedelemséget egyesítette, így jött létre Kína, ezt követhetjük a Kingdomban, míg a három

királyság korszakában a nevéből adódóan három részre volt szakadva az ország.

Mint Kingdom rajongó, ezt kénytelen voltam leírni és korrigálni. Gergő dobj el mindent és nézz Kingdomot!

A beszélgetés menete amúgy viszonylag zökkenőmentes volt, végigmentek az egyes történelmi korokon és hozzátették az animéket. Elismerem, bő egy óra kevés ennek a témának a kivésésére, minimum még egy kerekasztalt össze lehetne hozni belőle. De a másik szívfájdalom ehhez, hogy a legnépszerűbb történelmi anime karakter, Oda Nobunaga neve illetve a Sengoku kb. fel sem merült vagy csak alig. Jó, persze, biztos mert mindenki ismeri, de akkor is. Viszont az Uta Koiért plusz pont Amának.

Olykor-olykor működött a beszélgetős dolog, de sokszor átment Ricz szólóműsorba, illetve Timi-Ricz beszélgetésbe, ahol a többiek úgymond háttér vokálként működtek. Máshogy fogalmazva, Timi kérdésére általában Ricz kezdett bővebb válaszadásba.

Gergőn látszott, hogy kicsit idegen terepen lépked, persze hozzátette a maga történelem részét, ami kellett is, bár kicsit több szerephez is juthatott volna. Ricz beszédidejéből lehetett volna lecsípni. Bocsi Ricz, tudom, hogy szereted a történelem nyúlüregét és elemekben voltál.

Ha az ember elfoglalt, akkor megéhezik. Bevallom, a conos kajafelhozatal nem szokott ínyemre lenni, mivel a sushi és az instant rámen



nem nekem való. Nem voltam ezzel egyedül, így kibővült ez a szekció. Nyilván azért is, mert ennyi emberre egyszerűen kevés volt a kajapult. Szóval kicsit ráfért a conra ennek ráncbaszedése.

Egészen sokféle gyim-gyöm japán kaja közül választhattunk. Persze nem egycsapásra lett ez így, csak eddig nem írtam róla. Szóval az említettek mellett lehetett japán gofrit, különféle péksütiket és okonomiyakit majszolni. Nasinak meg volt fagy, vattacukor, jégkása. Az egészet limonádéval és bubble teával öblíthettük.

Persze az egyszerű hétköznapi kaja rajongóinak mindig van hot-dog és melegszendő, persze elviselnék még pár streetfood standot. Viszont most a leüléssel sem támadt akkora gondunk.

Korábban említettem a prefeneciákat, hogy ki mit néz meg előbb a conon, de ezt kibő-



víthetem, hogy ki milyen programokat akar mindeképp megnézni, még ha buszméretű meteorok esnek az égből, akkor is. Nos, nálam ez Dózsa Gergő történelmi előadásainak következő része. Most így elgondolkodva szerintem ez a leg hosszabb előadás-sorozat a hazai contörténelemben. A mostani előadás a „Japán rémtettei a II. világháborúban” címet kapta.





Mindig sokan szoktak lenni Gergő előadásán, de most még többen voltak, kíváncsi lennék, kiket vonzott be csak az, hogy 18+-os volt a program.

Mindenesetre ismét egy remekül felépített, informatív, megragadó előadás volt. Akik ezekkel a tényekkel eddig nem voltak tisztában, azok most rájöhetnek, hogy hön szeretett Japánjuk nem volt mindig az a waifu alkotó, barátságos nép. Legalábbis ebben az időszakban pláne nem.

Aki rendesen végighallgatta és egy kicsit elmerengett a témán, az újragondolhatta az életét, nekünk is kellett egy kis szünet, mire visszalendültünk a korábbi felhőtlen hangulathoz. Felkavaró előadás volt tehát, a valós képek fényében különösen és mindenképpen egy érzékeny téma, amiről nagyon jó, hogy lehetett beszélni egy con keretében.

A mostani alkalommal ráadásul tudtam Gergővel is beszélgetni, egyrészt erről a témáról, másrészt sok egyébről, szóval a legközelebbi alkalommal is sort kerítünk erre. Felhatalmazást kaptam, hogy hibákat is írjak, és őszintén írni is, ha lenne olyan, ami nagyon zavar vagy szerintem nem oké, de ez idáig még nem találtam ilyet. Na, majd mostantól jobban keresem, haha (bár a ke-rekasztalnál már úgyis írtam).

A következő alkalommal a japán-magyar baráti kapcsolatokról lesz szó, mivel idén van ennek a 150. évfordulója.

A con mindkét napján nézhetett valamit a nagydíjdemű publikum. Egymáson és a kiürült

pénztárcájukon túl. A szombati napon ez az Alita nemrég megjelent élőszereplős feldolgozása volt. Mi ezt moziban néztük, így most kihagytuk és egy jót beszélgettünk a barátainkkal.

Este nem volt koncert (összel lesz), viszont nem maradtak zenei program nélkül az emberek, legalábbis a K-pop rajongók. Eredményhirdetés után jött a K-Pop Cover Stage, ami lényegesen anyit tett, hogy kész koreográfiával nevezett csapatok mutathatták meg, mi tudnak a színpadon a zsűri előtt. Ez volt a második ilyen, és amennyire csúcsra van járatva a dolog, biztosan lesz is még.

## Másnap

Már álmosabban indult a nap és a nép is lassabban bandukolt a bejárat felé, de a hangulat azért megvolt. A programok sorát a Try-Angle nevű formáció nyitotta, pl. Lindsey Stirlinget megidézve, hogy elősegítsék a felébredést, amit az utána jövő AMV Mortal Combat kezdő drámai



és romi kategóriái sikeresen lenulláztak. Ezt hatványozta a műsorvezetők megszokott humora is. Pitypang magasságig emelkedő poénkodásuk továbbra is padlóra viszi az agyam vasárnap reggel. Persze ez a műsor értékéből mit sem von le, hiszen a jó AMV-k nézése igazán hangulatba hoz.

Ezt a hangulatot pedig növeli a zenekvíz, ahol amúgy ismét sikerült helyezést elérnünk. Bár szerintem már azért díj járna, hogy mindenki kibírja a teremben két órán át melegben és levegőtleniségben. Persze a karaoketerem már csak ilyen. Respect annak, aki egész nap ott van. A zenekvíz pedig továbbra is egy remek program, jó agyalni, hogy ugyan megint mivel szívatnak, amit nem ismerek fel. Bár szerencsére a többiek kihúznak a szarból, mivel sosem az a jó válasz a négyből, amit én láttam. Most vagy nekem van rossz ízlésem, vagy a játék összeállítójának. Szerintem utóbbi. Haha.

Vasárnap délután az időjárás nem kímélt senkit és semmit. Szerencsére, ha jól tudom a cosplay versenyt, pontosabban fogalmazva a Cosplay Champion Cup hazai fordulóját pont megvárta. Akkora felhőszakadás volt, hogy a nagyszínpadot elmosta a víz és ezzel együtt a nézőtéren lévők is valamely csarnok felé vették az irányt, fokozott tempóban. Mivel egy kis szél is társult az égi „áldáshoz”, a passzázs alatt sem lehetett megúszni szárazon. Persze nem conon lennénk, ha nem lettek volna így is, akik táncra perdültek az esőfüggöny alatt, akár fűvön, akár betonon, akár a lámpaoszlop tövében.



Pont ekkor volt Vadász Fruzsina Senbazuru előadása, ami lényegében a daruhajtogatás történetét, szimbolikáját jelenti. Ez amúgy nem lett volna egy rossz előadás, vagyis, nem is volt az, hiszen kellően megtudtunk mindent, amit érdemes, csak egy kicsit monoton volt.

Viszont az eső közvetett módon ebbe is bezavart, mert a sok ide „menekülő” emberke za-



varóan nagy zajt csapott. Erről nyilván senki sem tehet, csak megemlítettem.

Eső után pedig köpönyeg, aki nem ázott be eléggé felülről, hát akkor majd alulról. A hungexpo betonját lemosó eső a mélyebb részeken összegyűlve (nagyobb pocsolya), remek lábáztató medenceként szolgált. Nem lennék meglepve, ha jó páran megfáztak, esetleg valami fertőzést sikerült begyűjteniük. De mi tagadás, a hangulat az jó volt.

A vizes közbáték után a nagyszínpadra sikerült újra életet lehelni és folytatódott a program a conbeugórral, bár a székek nagy része ülésre alkalmatlanná vált.

Egy ideje akarok írni a freehugról. A conokon ez régóta már egy külön intézmény. Valakit zavar, valaki kimondottan ezért megy. Sokáig úgy volt, hogy az emberek mennek a kis táblájukkal, és aki vevő rá, azzal egymás karjaiba borulhatnak. Viszont az utóbbi conokon új divat is kialakult. A fogadó mögötti passzázson, vagyis onnan kijövet két oldalt sorakoznak a free hugosok jézus pózban. Kb.: „itt a piac, tessék választani”. Gondolván, ha Mohamed nem megy a hegyhez, akkor a hegy megy Mohamedhez.

Ha már aktivitás (free hug meg esőtánc), akkor essen szó a conarénáról is, ahol sokadik alkalommal remek dolgokat lehet tanulni, nem csak játszani. Kezdsenek, ha már téma volt, ott a K-pop tánc tanítás. Aztán japánosabb dolog a japán táncoktatás. Ám ezek mellett volt Nito Jutsu Seishin Ryu bemutató is.

Vasárnap tudtam jobban körbenézni a D pavilonban, ahol egy ideje a conaréna, a társasjátékos- és cosplayklubok, az Amai teaház és kajáldák kapnak helyet. Most sem volt ez másképp. Jelen volt többek között a HammerTime Cafe vagy az Alkimista Labor, akik különféle foglalkozásokat is szerveztek. A Gémklub birtokolt egy csomó asztalt különféle társasjátékoknak. És természetesen most is volt Gunpla rész, ahol bárki megcsodálhattott pár kiállított darabot, és akár meg is próbálkozhatott az építéssel.

Az Amai területén szokás szerint lehetett lazulni, teázni, vásárolgatni.

Ezen a napon is volt vetítés, a nagy sikerű Irány a pókverzsum című animációs filmet lehetett megcsodálni.

Végezetül még egy előadásra hívnám fel a figyelmet, amit ugyan nem tudtam megnézni, de fontosnak tartom leírni: coshelp. Ez lényegében azt jelenti, hogy önkéntesen, cosplayben beteg



gyerekeket látogatnak. Mindenképpen egy pozitív dolog, és szintén örülök, hogy a con keretében beszélt róla Honfi Júlia.

*Ennyi volt a nyári conos élménybeszámoló. Ami biztos, hogy remek volt a hangulat, jó sokan voltak és igazából minden úgy ment, ahogy szokott, legalábbis kívülről nézve. Egyedül a vasárnap délutáni eső kavart bele jobban a dolgokba, de ezt is sikerült kezelni.*

*A folytatás most kicsit késői időpontban lesz, november 2-3-án, ezt dobta a gép. Viszont több okból is különleges lesz, egyrészt újra japán banda érkezik a nagyszínpadra, a Bo-Peep. A csajok j-rockot játszanak. És történelmi pillanat! Magyarországon ilyen még nem volt: Komino Masahiko animátor és karakterdizájnner is ellátogat a conra. Most köszönhetünk először animekészítőt a rendezvényen, szóval mindenképp érdemes lesz befizetni az Őszi MondoConra.*

